

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ แผนกภูมิการเวชกรรม โรงพยาบาลทั่วไป ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ประสบการณ์การทำงาน การได้รับการเสริมพลังอำนาจในงานและภาวะสุขภาพ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกภูมิการเวชกรรม โรงพยาบาลทั่วไป ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 11 จังหวัด ได้แก่ โรงพยาบาลชัยภูมิ โรงพยาบาลศรีสะเกษ โรงพยาบาลเลย โรงพยาบาลหนองคาย โรงพยาบาลสกลนคร โรงพยาบาลอุดรธานี โรงพยาบาลร้อยเอ็ด โรงพยาบาลลากาพสินธุ์ โรงพยาบาลมหาสารคาม โรงพยาบาลลอนครพนม และโรงพยาบาลลุมพุกคหาร มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 232 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลประจำการแผนกภูมิการเวชกรรม ในโรงพยาบาลทั่วไป ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสัดส่วนและการสุ่มตัวอย่าง โรงพยาบาล โดยผู้วิจัยแบ่งโรงพยาบาลออกเป็น 5 เขต ตามการแบ่งส่วนราชการและอัตราแบ่งเขตจังหวัดส่วนภูมิภาคของส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข จากนั้นเลือกโรงพยาบาลที่มีขนาดเดียวกัน 300-500 เตียง เพื่อให้ได้โรงพยาบาลที่มีข้อมูลการให้บริการด้านการรักษายอดเยี่ยม ก่อนที่จะเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร จากนั้นสุ่มโรงพยาบาลโดยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ตามวิธีการกำหนดในสัดส่วน (Proportional Allocation) สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจับฉลากรายชื่อ โรงพยาบาลเขตที่มีเพียง 1 โรงพยาบาลจะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่ต้องจับฉลาก ส่วนเขตที่มี 2 โรงพยาบาล และ 4 โรงพยาบาล ใช้อัตราส่วน 2: 1 ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในวิจัยทางการพยาบาลและง่ายในทางปฏิบัติ สะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ประหยัดค่าใช้จ่าย รวมทั้งเพื่อให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนดไว้ และเป็นตัวแทนที่ดีของประชากรในแต่ละเขต

(บุญใจ ศรีสติตย์นราภูร, 2545) ได้ก่อตั้งตัวอย่าง 6 โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลหนองคาย โรงพยาบาลลันครพนม โรงพยาบาลลากลอนคร โรงพยาบาลมหาสารคาม โรงพยาบาลชัยภูมิ และ โรงพยาบาลศรีสะเกย

ขั้นที่ 2 ศึกษาพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกภูมิเวชกรรมทั้งหมด จากกลุ่มตัวอย่างโรงพยาบาลทั่วไปที่สูงได้ซึ่งแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสุ่มโรงพยาบาลทั่วไป และจำนวนกลุ่มตัวอย่างพยาบาลวิชาชีพ แผนกภูมิเวชกรรม โรงพยาบาลทั่วไป ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เขต	โรงพยาบาล	จำนวนประชากรทั้งหมด	โรงพยาบาลที่ได้จาก การสุ่ม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	เลข หนองคาย	24	หนองคาย	25
	หนองคาย	25		
2	มุกดาหาร กาฬสินธุ์	21 28	นครพนม สกลนคร	13 20
	มุกดาหาร	21	นครพนม	13
	กาฬสินธุ์	28	สกลนคร	20
3	ร้อยเอ็ด มหาสารคาม	20 22	มหาสารคาม	22
	ร้อยเอ็ด	22	มหาสารคาม	22
4	ชัยภูมิ	24	ชัยภูมิ	24
5	ศรีสะเกย ยโสธร	24 9	ศรีสะเกย	24
	ศรีสะเกย	24	ศรีสะเกย	24
	ยโสธร	9		
รวม		232	6 โรงพยาบาล	128

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับอาชญาสถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นข้อคำถามแบบให้เลือกตอบและเติมคำ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน แบ่งเป็น 2 ด้าน ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน (Work Empowerment) ของ (Laschinger et al., 2001) ที่มีแนวคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีโครงสร้างพลังอำนาจในองค์กร (Structural Theory of Power in Organization) ของคานเตอร์ มีจำนวน 30 ข้อคำถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการได้รับโอกาส	จำนวน 12 ข้อ
2. ด้านการได้รับพลังอำนาจ	จำนวน 18 ข้อ
2.1 การได้รับทรัพยากร	จำนวน 5 ข้อ
2.2 การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน 7 ข้อ
2.3 การได้รับการสนับสนุน	จำนวน 6 ข้อ

แบบสอบถามการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานของวิจัยนี้มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ เป็นจริงมากที่สุด เป็นจริงมาก เป็นจริงปานกลาง เป็นจริงน้อย และไม่เป็นจริง ได้คะแนนตั้งแต่ 5 จนถึง 1 ตามลำดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

- เป็นจริงมากที่สุด หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด (5 คะแนน)
- เป็นจริงมาก หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงมาก (4 คะแนน)
- เป็นจริงปานกลาง หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง (3 คะแนน)
- เป็นจริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้นั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย (2 คะแนน)
- ไม่เป็นจริง หมายถึง ข้อความนี้นั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงเลย (1 คะแนน)

เกณฑ์การแปลงคะแนนระดับการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน มีเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้ โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนรวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ใช้หลักการแปลงค่าเฉลี่ย และให้ความหมายคะแนน ดังนี้ (ประคง บรรณสูตร, 2542)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลงระดับ
4.50-5.00	การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานอยู่ในระดับสูงมาก
3.50-4.49	การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานอยู่ในระดับสูง
2.50-3.49	การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานอยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.49	การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงานอยู่ในระดับต่ำมาก

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามภาวะสุขภาพ ชี้งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยครอบคลุมภาวะสุขภาพของบุคคลตามการรับรู้ของพยาบาล ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ ครอบคลุมภาวะสุขภาพ 4 มิติ ดังนี้

1. สุขภาพทางกาย (Physical Health)	จำนวน	12	ข้อ
2. สุขภาพทางจิตใจ (Mental Health)	จำนวน	8	ข้อ
3. สุขภาพทางสังคม (Social Health)	จำนวน	6	ข้อ
4. สุขภาพทางจิตวิญญาณ (Spiritual Health)	จำนวน	6	ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) คือ เป็นจริงมากที่สุด เป็นจริงมาก เป็นจริงปานกลาง เป็นจริงน้อย ไม่เป็นจริง ตามลำดับ แบ่งเป็น ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 26 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 5, 6, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31 และข้อ 32

ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 8, 10, 11, 18 และข้อ 19 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

	ข้อคำถามเชิงบวก (คะแนน)	ข้อคำถามเชิงลบ (คะแนน)
เป็นจริงมากที่สุด หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับ ความเป็นจริงมากที่สุด	5
เป็นจริงมาก หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับ ความเป็นจริงมาก	4
เป็นจริงปานกลาง หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับ ความเป็นจริงปานกลาง	3
เป็นจริงน้อย หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับ ความเป็นจริงน้อย	2
ไม่เป็นจริง หมายถึง	ข้อความนี้ไม่ตรงกับ ความเป็นจริงเลย	1

หมายเหตุ ข้อคำถามที่ 7-12 เป็นข้อคำถามถึงความบ่อขรึ้งของการมีอาการทางกายหรือพฤติกรรมที่ส่งผลถึงสุขภาพทางกาย มีเกณฑ์ดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด หมายถึง ท่านมีอาการทางกาย/ พฤติกรรมมากกว่า 10 ครั้ง/ เดือน
เป็นจริงมาก หมายถึง ท่านมีอาการทางกาย/ พฤติกรรม 6-9 ครั้ง/ เดือน
เป็นจริงปานกลาง หมายถึง ท่านมีอาการทางกาย/ พฤติกรรม 3-5 ครั้ง/ เดือน

เป็นจริงน้อย หมายถึง ท่านมีอาการทางกาย/พฤติกรรม 1-2 ครั้ง/เดือน
 ไม่เป็นจริง หมายถึง ท่านไม่มีอาการทางกาย/พฤติกรรมเหล่านั้นเลย
 เกณฑ์การแปลคะแนนภาวะสุขภาพ มีเกณฑ์การคิดคะแนนโดยนำคะแนนของผู้ตอบ
 แค่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ย และให้ความหมายคะแนนดังนี้
 (ประกอบ กรมสุขภาพจิต 2542)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผลระดับ
4.50 - 5.00	ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก
3.50 - 4.49	ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี
2.50 - 3.49	ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้
1.50 - 2.49	ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับไม่ค่อยดี
1.00 - 1.49	ภาวะสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับไม่ดี

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลในแผนกุมารเวชกรรม

ผู้จัดได้ใช้แนวคิดในการกำหนดสมรรถนะของ สำนักการพยาบาล กรมการแพทย์ กระทรวง
 สุสานสุข (2548ก) และแนวคิดสมรรถนะของ กองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
 กระทรวงสาธารณสุข (2540) ผู้จัดได้สร้างขึ้นจากการศึกษาลักษณะงานและการให้บริการของ
 พยาบาลแผนกุมารเวชกรรม รวมทั้งบททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เหมาะสมกับบทบาทและ
 สมรรถนะของพยาบาลกุมารเวชกรรม โดยจำแนกเป็น 6 ด้าน จำนวน 60 ข้อ ดังนี้

1. ด้านบริหารจัดการ จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านวิชาการ จำนวน 7 ข้อ
3. ด้านภาวะผู้นำ จำนวน 7 ข้อ
4. ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์ จำนวน 8 ข้อ
5. ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณ จำนวน 5 ข้อ
6. ด้านการปฏิบัติการพยาบาลเด็ก จำนวน 26 ข้อ

แบบสอบถามสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
 (Rating Scale) คือ เป็นจริงมากที่สุด เป็นจริงมาก เป็นจริงปานกลาง เป็นจริงน้อย และไม่เป็นจริง
 ตามลำดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงที่สุด (5 คะแนน)
เป็นจริงมาก	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงมาก (4 คะแนน)
เป็นจริงปานกลาง	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงปานกลาง (3 คะแนน)
เป็นจริงน้อย	หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความเป็นจริงน้อย (2 คะแนน)

ไม่เป็นจริง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความเป็นจริงเลย (1 คะแนน)
 เกณฑ์การแปลงคะแนนระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงาน มีเกณฑ์การคิดคะแนนดังนี้
 โดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ย ซึ่งหลักการแปลงผลค่าเฉลี่ย และให้
 ความหมายคะแนน ดังนี้ (ประกอบ gramm, 2542)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลงผลระดับ
4.50 - 5.00	สมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงที่สุด
3.50 - 4.49	สมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง
2.50 - 3.49	สมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	สมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำ
1.00 - 1.49	สมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ (Validity)

1.1 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามการได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน ภาวะสุขภาพ และแบบสอบถามสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพแผนกุมารเวชกรรมในโรงพยาบาลทั่วไป ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก)

1.2 ผู้วิจัยนำรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบ หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงคัดต่อผู้ทรงคุณวุฒิด้วยตัวเอง เพื่อชี้แจงวัสดุประสงค์ และขอความร่วมมือในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วิจัยในครั้งนี้

1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล การได้รับการเสริมพลังอำนาจในงาน ภาวะสุขภาพ และแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ แผนกุมารเวชกรรมที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษา ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยกำหนดหัวข้อในการพิจารณาเกี่ยวกับความถูกต้องของข้อความกับนิยามศัพท์ ความตรงของข้อความ ความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหา ความชัดเจน გหทัศน์ของการใช้ภาษาของข้อความ และความเข้าใจของข้อความ โดยแบ่งเกณฑ์การพิจารณาออกเป็น “เห็นด้วย” “ไม่เห็นด้วย” และ “ข้อเสนอแนะ”

1.4 เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านส่งแบบสอบถามคืนให้ผู้วิจัยเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไข โดยถือความคิดเห็นที่ตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน โดยกำหนดเกณฑ์ความเห็นพ้องต้องกันจาก 4 ท่าน ใน 5 ท่าน (ทัศนีย์ นะแสง, 2542) เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.4.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันทั้ง 5 ท่านคือ ให้ตัดออก 1 ข้อ ในส่วนข้อคำถามเรื่องเพศเนื่องจากพยาบาลแผนกุมารเวชกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และแก้ไขในส่วนของข้อคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์การทำงาน โดยแยกข้อคำถามออกจากกันให้ชัดเจน ผู้วิจัยจึงแยกออกเป็นประสบการณ์การปฏิบัติงานในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ และประสบการณ์การปฏิบัติงานตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ในแผนกุมารเวชกรรม

1.4.2 แบบสอบถามการได้รับการเสริมสร้างพัฒนาในงาน มีข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ แก้ไขโดยตัดข้อคำถามออก 2 ข้อ เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นตรงกันทั้ง 4 ท่าน ใน 5 ท่านว่าข้อความดังกล่าวมีความซ้ำซ้อน ดังนั้น เหลือข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ

1.4.3 แบบสอบถามภาวะสุขภาพ มีข้อคำถามจำนวน 32 ข้อ คงข้อคำถามเดิมทั้ง 32 ข้อ เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นตรงกันทั้ง 4 ท่าน ใน 5 ท่าน ว่าข้อคำถามตรงตามเนื้อหา คำนิยามคัพท์และใช้ภาษาได้เหมาะสม

1.4.4 แบบสอบถามสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ แผนกุมารเวชกรรม มีข้อคำถามจำนวน 62 ข้อ แก้ไขโดยตัดข้อคำถามออก 2 ข้อ เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นตรงกันทั้ง 4 ท่าน ใน 5 ท่าน ว่าข้อความดังกล่าวมีความซ้ำซ้อน ดังนั้น เหลือข้อคำถามจำนวน 60 ข้อ และปรับแก้ไขความชัดเจนของการใช้ภาษาและเพิ่มคำว่า “ท่านมีความรู้และสามารถ” ในข้อคำถามสมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาลเด็ก เนื่องจากว่ากรณีการคุ้ยแลผู้ป่วยเด็กบางระบบมีความยุ่งยากซับซ้อน พยาบาลแต่ละคนอาจมีสมรรถนะในการปฏิบัติงานไม่เท่ากัน หรือพยาบาลบางคนโดยเฉพาะผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยอาจยังไม่เคยคุ้ยแลผู้ป่วยโกรครับ ทุกรอบ การเพิ่มคำว่า “ท่านมีความรู้และสามารถ” จะสามารถประเมินสมรรถนะในด้านของ ความรู้ได้ครอบคลุมมากขึ้น

1.5 เมื่อทำการปรับแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความครบถ้วนตามคำนิยาม ก่อนนำไปทดลองใช้

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาใช้รับการประเมินสร้างพลังอำนาจในงาน ภาวะสุขภาพ และแบบสอบถามสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ แผนกคุณภาพเวชกรรม ที่ได้ผ่านการปรับแก้ไข และตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้ว นำไปทดสอบใช้ (Try Out) กับพยาบาลวิชาชีพแผนกคุณภาพเวชกรรม โรงพยาบาลเมืองยะชิงเทรา จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ โรงพยาบาลเมืองยะชิงเทราเป็นโรงพยาบาลทั่วไป มีขอบเขตการให้บริการการรักษาพยาบาลเหมือนกับโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือค่าบิวชี สัมประสิทธิ์อัลฟ้าของ cronbach's Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น ($n = 30$)	
	รวม	รายด้าน
การได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจในงาน	0.94	
1. ด้านการได้รับโอกาส	0.91	
2. ด้านการได้รับอำนาจ	0.89	
ภาวะสุขภาพ	0.93	
1. สุขภาพทางกาย (Physical Health)	0.78	
2. สุขภาพทางจิตใจ (Mental Health)	0.88	
3. สุขภาพทางสังคม (Social Health)	0.78	
4. สุขภาพทางจิตวิญญาณ (Spiritual Health)	0.88	
สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพ แผนกคุณภาพเวชกรรม	0.94	
1. ด้านการบริหารจัดการ	0.94	
2. ด้านวิชาการ	0.92	
3. ด้านภาวะผู้นำ	0.94	
4. ด้านบุคลิกภาพและมนุษย์สัมพันธ์	0.91	
5. ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ	0.91	
6. ด้านการปฏิบัติการพยาบาลเด็ก	0.81	

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาราบี (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่า Alpha มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ค่าความเที่ยงที่เข้าใกล้ 0 แสดงว่าเครื่องมือมีความเที่ยงต่ำ ค่าความเที่ยงที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่าเครื่องมือนี้มีความเที่ยงสูง และสำหรับเครื่องมือที่สร้างขึ้นใหม่ ค่า Alpha ที่ ≥ 0.7 จึงไปถือว่าเครื่องมือนี้ใช้ได้ (บุญไช ศรีสติตราภูร, 2547) และจากตารางการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือพบว่า ข้อคำถatement ได้รับการเสริมสร้างพัฒนาในงานมีค่า Alpha เท่ากับ 0.94 ข้อคำถatement ภาวะสุขภาพมีค่า Alpha เท่ากับ 0.93 และข้อคำถatement สมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ แผนกนุการเวชกรรมมีค่า Alpha เท่ากับ 0.94 สรุปได้ว่า เครื่องมือวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ได้

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุมัติให้ดำเนินการวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา หลังจากที่ได้รับการอนุมัติแล้ว นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้รับการอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลกับโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยที่แข่งวัดคุณประสงค์ รายละเอียด การยินยอมเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างและประโยชน์ของการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทราบจากหนังสือที่แนบไปพร้อมกับแบบสอบถาม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยเท่านั้น โดยการยินยอมเข้าร่วมการวิจัยของกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจและมีความยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และมีการแสดงความยินยอม การเข้าร่วมวิจัย เป็นลายลักษณ์อักษรในแบบฟอร์มการขอความร่วมมือเข้าร่วมเป็นผู้วิจัย โดยในการบันทึกข้อมูล จะไม่มีการระบุชื่อและข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมการวิจัยและจะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์ อีกเป็นคราวลับ จึงย่อนไม่เกิดผลกระทบต่อผู้เข้าร่วมการวิจัย ทั้งในเรื่องส่วนตัวและหน้าที่การทำงาน คำตอบของผู้เข้าร่วมการวิจัยมีความสำคัญและใช้เป็นประโยชน์เพื่อการวิจัยเท่านั้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 6 โรงพยาบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

- ผู้วิจัยส่งหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 6 โรงพยาบาล เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลทางโทรศัพท์ทั้ง 6 โรงพยาบาล เพื่อขอใช้แข็งวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละ โรงพยาบาล รวมทั้งแจ้งวันเวลาที่จะเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในวันที่ 17-18 สิงหาคม พ.ศ. 2552 โดยมี ลำดับการดำเนินการ ดังนี้

3.1 เข้ารายงานตัวกับฝ่ายการพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาลเพื่อขอใช้แข็งวัตถุประสงค์ ของการวิจัย พร้อมยื่นหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและตัวอย่างแบบสอบถาม ให้หัวหน้าฝ่ายการพยาบาลได้ตรวจสอบ

3.2 ประสานงานกับผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลของแต่ละโรงพยาบาล เพื่อตรวจสอบจำนวนพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกภาระเวชกรรม ก่อนเข้าเก็บข้อมูลใน แผนกภาระเวชกรรมของแต่ละโรงพยาบาล

3.3 ดำเนินการเข้าเก็บข้อมูลกับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกภาระเวชกรรม โดยการขอใช้แข็งวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.4 ประสานงานกับผู้ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล โดยเน้นแบบสอบถามพร้อม หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ไว้ให้พยาบาลแผนกภาระเวชกรรมที่ไม่ได้ ปฏิบัติงานในวันที่ผู้วิจัยเข้าเก็บข้อมูล รวมทั้งสำรองแบบสอบถามไว้โรงพยาบาลละ 3 ชุด เพื่อทดแทนกรณีแบบสอบถามสูญหายหรือไม่สมบูรณ์

3.5 กำหนดวันเวลารับแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์ ภายหลังเข้าเก็บข้อมูลแล้ว 2 สัปดาห์ คือภายในวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2552 เมื่อครบกำหนด ผู้วิจัยดำเนินการติดตาม แบบสอบถามกับผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับแบบสอบถามกลับมา ทั้งหมด 128 ชุด คิดเป็น 100% ของแบบสอบถามทั้งหมดตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีอยู่จริง

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาจำนวน 128 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของ ข้อมูล เพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยการใช้โปรแกรมสถิติกอนพิวเตอร์ SPSS 17 มีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอในรูปตาราง

2. คะแนนการได้รับการเสริมสร้างพัลส์งานในงาน ภาวะสุขภาพ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพแผนกุมารเวชกรรม วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เทธบุนเทียบค่าเฉลี่ยของสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพแผนกุมารเวชกรรมที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยวิธีทดสอบ One Way ANOVA

4. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่าง ประสบการณ์การทำงาน กับ การได้รับการเสริมสร้าง พัลส์งานในงาน ภาวะสุขภาพ กับ สมรรถนะในการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพแผนกุมารเวชกรรม วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และใช้เกณฑ์เทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (Munro, 2001)

ค่า r

ระดับความสำคัญ

r มีค่าระหว่าง 0.9 ถึง 1.00	หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
r มีค่าระหว่าง 0.7 ถึง 0.89	หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับสูง
r มีค่าระหว่าง 0.5 ถึง 0.69	หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
r มีค่าระหว่าง 0.26 ถึง 0.49	หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
r มีค่าระหว่าง 0.0 ถึง 0.25	หมายความว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก ส่วนเครื่องหมาย + หรือ - แสดงถึงลักษณะของความสัมพันธ์ดังนี้

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น บวก (+) หมายถึง ข้อมูลของตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันในลักษณะตามกัน

ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น ลบ (-) หมายถึง ข้อมูลของตัวแปรที่ศึกษามี

ความสัมพันธ์กันในลักษณะตรงกันข้าม

5. วิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถร่วมกันทำงานอยู่ในสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพแผนกุมารเวชกรรม โดยการวิเคราะห์การคาดถอยพหุคุณด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามสูงและมีนัยสำคัญทางสถิติจะถูกคัดเลือกเข้าสมการก่อน เพื่อสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้มากที่สุด (รัตนศิริ ทาโต, 2551) และสร้างสมการพยากรณ์สมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพแผนกุมารเวชกรรม ทั้งในรูปแบบเดียวและคะแนนมาตรฐาน

6. ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบที่ระดับ .05 (กลยยา วนิชย์บัญชา, 2550)